

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרל"ז]

ונקדשתי בתוך בניי. חז"ל פי' למסור עצמו על קדושת הש"י. פי' עיקר הקדושה תוך בניי דוקא. כמ"ש חז"ל לעולם יראה אדם עצמו כאילו קדוש שרוי תוך מעיו. וזאת הקדושה א"א להרגיש רק במס"נ. וגם להכניס עצמו תוך כללות ישראל וגם ע"י הביטול לכללות ישראל יכולין למס"נ כמ"ש חז"ל שהמצוה בעשרה שנק' תוך ע"ש. כי הנהגת בניי למעלה מן הטבע לכן בכח בניי לעשות נגד הטבע. וממילא הטבע מתבטל בעבורם. וז"ש אני ה' מקדישכם המוציא אתכם מא"מ כו'. לכן ביכולתכם למסור נפשכם ע"ק שמי כנ"ל. ואיתא ברש"י ות"כ ע"ת זה הוצאתי אתכם כו'. פי' שכפי מה שאדם מוסר נפשו להש"י כך מתבטל הטבע בעבורו ומעורר נסי יצ"מ כמ"ש במ"א:

בפסוק וקדשתו כו'. פי' שקדושת הכהנים תלוי בקדושת בניי שצריכין להתקדש אף מי שא"י להיות קדוש ממש אעפ"כ מעט קדושה שלו מוסיף כח לזה האיש המיוחד לקדושה להתקדש כראוי. וכ"כ הכהן הגדול מאחיו. דרשו חז"ל גדלהו משל אחיו והוא כדברינו הנ"ל והבן:

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרל"ח]

בפסוק ולא תחללו כו' ש"ק ונקדשתי בתוך בניי כו'. מ"ע לקדש שמו ית' כמ"ש מסור עצמך וקדש שמי. ובוודאי יש מצוה זו לעולם אף שאין באין לידי נסיון רק שהמצוה לקדש שמו ית'. וחכמים הוסיפו מסור עצמך כי א"א להיות מקוים ונקדשתי רק ע"י מסירת הנפש וכשאדם מוכן לזה בא לכלל קדושה. כי מאחר שכ' בתוך בניי א"כ צריך האדם להיות נבדל מגשמיות שהוא בחי' קדושה וזאת לא יוכל להיות בלתי מסירת הנפש. והרי אמרו חכמים המחלל ש"ש בסתר נפרעין ממנו בגלוי א"כ יש ללמוד ק"ו מדה טובה המרובה שע"י קידוש שמו בסתר זוכין ג"כ לבוא להקדושה בהתגלות. ובסתר הוא בלב וצריך כל איש הישראלי לייגע עצמו להכין א"ע למס"נ בעבור קדושת שמו ית'. ובכל מצוה כשמוכן לזה זוכה לקדושה. וגם נראה שהכתוב מקדים ולא תחללו כי חילול השם הוא דבר גדול כדאיתא בגמ' עד היכן ח"ה דמסגינא ד"א בלא תורה ותפילין ע"ש. ומי שירא מאוד מח"ה ושומר כל מעשיו תמיד לבל יתחלל שמו ית' ע"י גרמתו. שכרו שיזכה לקדש שמו ית' ושאם יבא לידי נסיון יעמוד בנסיונו. וז"ש ול"ת כו' ונקדשתי כו' בתוך בניי. כי הקדושה בכלל ישראל וע"י מס"נ מכוניסין עצמם בהכלל לכן גם בש"ק כתי' ויקדש אותו ע"י דבשבת יש התאחדות לנפשות בניי כמ"ש דמתאחדין כו':

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרמ"ב]

ימי הספירה נזכרים תוך המועדות שהמה ימים טובים כמו חול המועד שיש קדושה לפניהם ולאחריהם מיצ"מ עד קבלת התורה. וכת' תמימות תהיינה ובמד' אימתי הן תמימות כשעושין רצונו של מקום. כדאיתא ע"פ יודע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים. כמו כן קאי על ימים אלו דכת' תמימות תהיינה ונק' ימי תמימים. ונזכרים למעלה כמ"ש יודע ה'. לכן הם בכלל מועדי ה' והרי נקראו בפ' שבע שבתות. מכלל שכל הימים אלו יש להם בחי' שבתות בצד מה. והימים הללו מסייעין טהרה כמ"ש בא לטהר מסייעין אותו. ואחר יצ"מ שנעשין כקטן שנולד ויצאנו מידי סט"א. יש לנו לבקש טהרה. לכן הכין לנו הש"י אלה הימים דכת' וספרתם לכם שהיא מתנה לטובתינו שנוכל לבוא לטהרה. וכל השנה תלוי באלה הימים כמו שגידול כל התבואות בימים אלו כן חיות האדם מתגלה עתה כי הכל רק רמז אל הנהגה הפנימיות ועל' במדרש בפ' העומר: